

NOG OVER ELISIUS SYLVA

N.v.d.r. Het artikel "*Elisius Sylva (1843-1918), de heldentenor met de weergaloze stem*" van Gaston Imbo, gepubliceerd in ons nummer 98/162, p. 11-15, zette ons medelid Lucien Van den Herreweghe ertoe aan volgende interessante aanvulling te schrijven , waarvoor onzen dank.

Tijdens het interbellum hing in verscheidene huizen van onze stad, en misschien ook daarbuiten, een portret van Silva. Ook in mijn meters huis, in de Gasthuisstraat, hing aan de schouw in de "veurplekke", op de ereplaats dus, een levensgroot portret in een ovale mahoniehouten lijst van ongeveer 60 centimeter hoogte. Dit portret is verdwenen...

Het staat vast dat Silva in het toenmalige Geraardsbergen een zekere verering genoot. Zelfs weinig geletterde mensen die dus zeker niet tot de "fine fleur" behoorden noch tot de culturele "hapy few" van de stad, wisten met trots en met ontzag te vertellen over het leven en het werk van de zanger. Mijn meter had het uitvoerig over zijn verblijf in Rusland en in Berlijn, en dit alles is me bijzonder goed bijgebleven omdat ik als kleine gast getroffen was door het relaas over het dramatisch overlijden van Elisius' vader. Mijn meter eindigde haar verhaal steevast met enig pathos: "*Hij is gestorven van vreugd om het succes van zijn zoon*".

De portretten waarvan ik weet heb waren van hetzelfde formaat. Niet alleen bij mijn meter hing er een. Ook in de bakkerij van haar zwager in de Pateelstraat prijkte Silva, en bij "Kaffeeboentjen" die een winkel van rookartikelen runde in de Grotestraat pal rechtover de Kattestraat meen ik een portret gezien te hebben. Met het huis van fotograaf Beys zouden er dus ten minste vier sporen zijn.

Merkwaardig dat steeds de naam Hoebeke te berde komt: mijn meters echtgenoot heette Leopold Hoebeke; zijn broer, de bakker, was Frans (Sooi) Hoebeke; ook "Kaffeeboentjen" was een Hoebeke, evenals Beys' echtgenote en dus ook zijn schoonvader (schoenhandel "In de gouden bot - A la botte d'or" in de Lessensestraat). Er bestond dus een zekere band Hoebeke, en het intrigeert me dat een aandenken als Silva's portret in ere werd gehouden in meerdere gezinnen van éézelfde familie, familie die nochtans verdeeld was zowel over kleine ambachtslui als over meer gegoeden en die in het latere leven geen enkel onderling contact onderhield. Of was er misschien een familie- of vriendenband met de Silva's ?

L. VAN DEN HERREWEGHE